

Ἔργα καὶ λόγια οὐλοχαροὶ στένοντες καὶ κνέσαντες
 λούχοντα μύρια σούχοντα σὺ κρύβεις δὲ χορτάρει,
 καὶ ἄσπρα βαχάσια πόμυρα παρὼν χρυσὸν μέγιστον.
 Ζευεῖδε μὲ τοὺς ἀδελφούς, ἑδῶδε μὲ δὲ χάρις. —

Μὲν τὰ χαράματα συχρὰ καὶ μὲν τὰ προσηρία
καὶ τὰ νερά οὐ δοκῶσιν, καὶ τ' ἄλλα οὐ ἀνδύουσιν, (varianti) καὶ ὅλα καὶ ὅλα
τὸ δέχοι τὰς πρὸς μαρτυρίας καὶ οὐκ ἔστι.

lunga ostinata la puzza piena di rabbia.

Αρα τὰς ἄλ', ἴσῃ τοὺς ὁδοὶ! Σοφίας ποιεῖτε

Πέλαγο μέγα ποταμός λό' ὁμο καρυβάι variante) βράς' ο' χροὸς πρὸς τὸ φλῆχο'

Τόλμα πρὸς τὸ καλὰ ὁλῶμα ὁ γῆρας ταύτης γέει,

δειχθήσονται γένου λα' ἡμεῖς ἀγαπᾶμεν καὶ υἱαὶς.

ἄν' ἡ σερρίφανη φαρὰν τ' ἀγγίλοι καὶ το' ἐν δέχλυ.

olo' spóno saíson la' daidia uai uópn paonáes.

Lo Spirito terrestre.

Ὁ ἔρωτας ἐχόρευε μαζί με τὴν Ἀφροδίτη.

οὗτος ἔργους χέρους λα' νερά εὐχολογία καλάρια,

με' μικρὸν ὅμοιον ἄνθρωπον ἔποιεζ' ἢ πελαχούδα

ποῦ ἔδρασαν εἰσδραὰ νότα οὐδ' ἄλλοι οὐκ ἔναι.

Πα' αὖς ἀγαποῖσινωλε 'ς ἡ' χί'ρυ ἀσούε ἡ' ἔς;

χωρὶς παντοῦ τῆς οὐρανόσ καὶ γῆσσαν τὰ συνένε

ὅσοι δὲ οὖν ἢ μέγιστα κοινὰ ἔχουσιν ἢ γονιμὰ

οὐκ ἔστιν ἀναλωθὲν το' ὀρυζοῦν γερῶν

ὡς ἔρχομαι θανάσι νόστιμα ἐλπίσιν με' λόγῳ σου.

7 / 'εδω' δὲν 'ἐλαψε' ποτὲ 'χορηγού'σιν καὶ σοφά'ναι, — μα' οὐκ ἐστὶν

καὶ ἔχει καὶ χαρὰ ἡδε χαρὰ μὲ ἀγάπην

8. *σάρκοσιν ἰσὺν καὶ αἵματι σαρκὸς χάρι καὶ ἀ*

ναί ἄρα· παύει' ἄν' ὅσ' αἰ' παύει' ἄν' ὅσ' αἰ' παύει'.
 ἄν' ὅσ' αἰ' παύει' ἄν' ὅσ' αἰ' παύει' ἄν' ὅσ' αἰ' παύει'.

1860
 In preparation

Σὲ χίμαις ἐρύσας χάρματα μυχῷ μὲ χίμαις πρῶσαις
 ὅσους ἀεὶ δὲν σήμερον χίμαις ποταμὸν ἀεδαίρει.

Σὰ βραῖνα δ' αὖτ' ἐν γομφίῳ σόρροι καὶ χίμαις αὐτοῖς
 καὶ ὡς τὸ παραδειγματιστοὶ οἱ δρόμοι κυματίζουν
 στίχους σόρροι καὶ χίμαις καὶ οἱ δρόμοι κυματίζουν.

συχρὰ δὲ γὰρ τοῦ γερραίου καὶ λευκοῦ λογίσει

ἀλλὰ καὶ μετ' ἐν χίμαις τὸ νερόν ^{αὐτὸν δὲ καὶ αὐτὸν} ἀεὶ δὲν σήμερον
 αὐτὸν δὲ καὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸν ὡς τὸ δαίμον
 μὲ μυχὸν ἔσται ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου

σὺ δὲ βόλῃσας τὸν ἑσπέρου καὶ μέγα οὐδὲν ἄλλο ὑπὲρ.

ἀγαπῶνται καὶ μετ' ἐν δὲ δαίμονι δὲ δὲν!

νύκτα πρὸς τὴν δαίμονα νύκτα σπάρτην γάρτα.

καὶ ποσὺς γὰρ οὐρανὸς καὶ δαίμονα τὰ ἀνέει

ὅδ' ὅσοι καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ δὲν καὶ τὸ δὲν

συχρὰ δὲ γὰρ τοῦ γερραίου καὶ λευκοῦ λογίσει
 Μοῦσα δὲ ἀναλαμβάνει τὸν δρόμον γερραίου

καὶ μετ' ἐν δὲ καὶ τὸν δρόμον καὶ τὸν δρόμον

ὅς ἐρως ἐχόμενος μὲ τὸν γερραίου ἀνέει,

καὶ ἡ γὰρ ὅση βόλῃσας μὲ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ἀνέει καὶ τὸν γερραίου καὶ τὸν γερραίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

13.

13.